ناول: رېل شوي ګناه

لیکوال: نامعلوم.

ژباړونکې:خواجه زی صیب.

نشرکونکې چینل: https://t.me/pashtoonovels0

(c) ketabton.com: The Digital Library

"بِسمِ أَآأَلَلّهِ أَآأَلَرِحمَنْ أَآأَلَرِحَيم"

ځيني وختونه مورې په خپله خوښه يا ناخوښه يو داسې تېروتنه کوو چې زمورږ پر ټول ژوند يې سيورى غورېږي. کله ناکله د يو چا سره زمورږ د زړه کينه او دښمني مورږ دې ته اړباسي چې يو داسې کار وکړو چې پاى يې د بدمرغي څخه علاوه نور هېڅ هم نه وي، زما کيسه هم څه نا څه همداسې پېل کېږي ...

***

زمورږ د واده دري کاله تېر شوي وو، خو ژوند مو ډير خوښ نه و. ځکه چې مېړه مې زه د خپلې کورنۍ په غوښتنه راواده کړې وم او هغه له ما سره د يوځاى کېدو هيڅ علاقه نه لرله.تل يې بې پروا رويه کوله او د هغه دا بد چلند زما زړه خوړلو،زمورږ په منځ کې تل شخړې وې، ځکه چې زما مېړه مخکې له دې چې زما سره واده وکړي له يو بلې نجلۍ سره مينه درلوده، خو کورنۍ يې هغه ورته نه وه راواده کړې، او هغه نجلۍ هم اوس واده شوې وه.

زما کورنۍ له شتمنۍ او مال او دولت له پلوه په ټول کلي کې نوم درلود او تر ټولو غوره وه، نو زه چې د خپلې کورنۍ نازولې لور وم، زما پلار د ټولو غوښتونکو او خواستګارانو له منځه زه هغه هلک ته ورکړم چې په ټول کلي کې د اخلاقو او ښايست له پلوه مشهوره و.ټول د کلي انجونې د هغه غيرت او اخلاقو مينوالې وې، خو هغه هېچا ته پام نه کولو.زه چې له ماشومتوبه مې په پټه هغه سره مينه درلوده، بالاخره د کورنيو په خوښه مې هغه ترلاسه کړو او ميرمنه يې شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو هیڅکله مې د هغه څخه د مېړه محبت ونه لید. هغه به ورځې او شپې په نورو ښارونو کې تېرولې او زما له حاله به بې خبره ګرځېدو، هر ورځ چې تېرېدل د هغه محبت زما څخه کم کېده، او تر دې چې زه یې خپله ښځه لا نه ګڼلم. زموږ د واده درې کاله تېر شول، خو زما اولاد و نه شو! او د هغه دلېل نه زما کوم مرضتیا وه او نه هم د خاوند! بلکې د هغه دلیل یواځې او یواځې دا وو چې خاوند مې زه نه غوښتلم او ماته نه رانږدې کېدو ....

د هغه د کورنۍ سره زما اړیکې ښې وې. دوه د لېوره ښځې مې درلودې، یوه له ما وړاندې واده شوې وه او یوه له ما وروسته واده شوې وه، دواړو ماشومان درلودل خو ما نه! زما او زما د مېړه اړیکې په ټوله کورنۍ کې د خبرو موضوع جوړه شوی وه،او زما کورنۍ غوښتل چې زه خپل د خاوند څخه طلاق واخلم، خو دا به څنګه ممکنه وای؟ما دا ټول سختۍ ومنلې او د خپل ځان لپاره مې ټول مشکلات وزغمل. یوازې دومره مې غوښتل چې هغه مې مېړه اوسېږي! زه پر هغه مینه وم هغه هم لېونۍ مینه ما یواځې غوښتل چې هغه زما خاوند اوسېږی نور مې هېڅ نه غوښتل.

هغه د خپل لومړني میني په خیالاتو کې ژوند کولو او زما پروا یې نه کوله. ځینې وختونه به ښه کېدلو، او د مېړه فرض به یې په خپله خوښه یا هم په بې اختیاره توګه ترسره کولو. کله ناکله به ما ورته وویل: فرید! ایا له ما سره مینه نه لرې؟ ایا زموږ حلال نکاح لږ هم ستا په زړه کې زما لپاره محبت نه دی پیدا کړی؟ خلک وایې کله چې د یو هلک او جنۍ نکاح وتړل شې نو الله "ج" د هغوي په زړه کې یو د بل لپاره مینه اچوي ایا ستا په زړه کې لږ هم زما لپاره مینه شتون نلري؟

زما د دې خبرو په ځواب کې هغه به زما خوا ته په دلسوزۍ وکتل او ویل به یې: له تا سره مینه لرم، څکه چې تا زما ایمان مکمل کړ. روح مې دې لمس کړل،خو زه د خپل لومړۍ میني په لومو کې بند یم، دا زما په وس کې نه ده. له تا سره مینه لرم، خو دا مینه هېڅ شی نشي بدلولی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همېشه يې داسې پېچلې خبرې کولې چې ما ته بې معنىٰ ښکارېدې، هغه به د دې خبرو د کولو وروسته په ژورو فکرونو کې ډوب شو، او خپلې توري سترګې به يې له ما اړولې او ځمکې ته به يې کتل.لکه دا خبرې چې دهغه لپاره يو حل شوی پوښتنه اوسېږي.

ما چې له هغه سره بې کچې مينه لرله، نو يوازې دومره مې غوښتل چې ورسره واوسم، د هغه همدم واوسم، او هر کار وکړم ترڅو چې هغه خپل تېر دردونه هېر کړي.حتی دا مې منلې وه چې که د مېره لومړنی مينه يې مجرد وای، ما خپله د هغې خواستګاري کړې وايې او پخپله مې خپل ميره ته راواده کړې وايې، ترڅو د مېره په مخ مې د خوشالۍ موسکا ووينم.

يوه ورځ د خپلې خوابښې او لېوره ښځو سره په کور کې مې اشک پخوو،چې د فريد غږ مې تر غوږ شو.ما چې درې اونۍ د هغه مخ نه و ليدلی او د هغه د بدن بوی مې نه و احساس کړی، بې قراره له ځمکې راپورته شوم، خپلې څادرې مې په لاسونو سم کړو، او په بيړه د حويلي دروازې خوا ته روانه شوم. نږدې چې دروازې ته ورسېدم او فريد مې وليد. نو زما په سترګو کې اوښکوې راجمع شوې، او لکه د پسرلې شمال چې زما د يخ او ژمني زړه منځ ته داخل شوی اوسېږی داسې مې زړه خوشحال شو، ما چې تل د فريد د يو مينه ناک نظر تلوسه په زړه کې لرله خو هغه مې هېڅکله په برخه شوی نه و، بې اختياره مې په مينه،مينه ورته کتل ...

څو شېبې وروسته، فريد هم زما خوا ته پام شو او په ژور نظر يې را وکتل او زما د حال پوښتنه يې وکړل، ما په ماته بنده ژبه په بېحد شوق هغه ته ځواب ورکړو.

له هغه وروسته مې سترګې هغه ښځې ته واوښتې چې د فريد شاته وه.يوه ښځه چې چادرې يې اغوستې وه او په لاس کې يې يو پلاستيک نيولی و!لکه د فريد د خپلوانو څخه څوک وي؟ خو ما هېڅکله دا ښځه د دې څخه مخکې نه وه ليدلې! کله چې هغې خپل مخ ښکاره کړ او زما سره يې روغبړ وکړ، يوه ښکلې او سپين مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لرونکې ښځه وه، د هوسۍ په څېر سترګې يې وې،ما په خندا او د خوشحالۍ ډکې څېرې سره فريد ته مخ کړ او ومې پوښتل: دا ښځه څوک ده؟

هغه په ځواب کې راته وويل: وروسته به درته ووايم، اوس راځه چې د مور خواته لاړ شو.
ما چې فکر وکړ، هيڅ مې دا مهم ونه ګڼله چې هغه ښځه راته معرفي کړي، او ځان سره مې وويل فريد زما پسي زړه تنګ شوی ځکه وايي کور ته راځه، په همدې فکرونو کې په خوشحالۍ مور دواړه کور ته ننوتلو، هغه ښځه چې حتی نوم يې نه پوهېدم، ژور او عجيب نظرونه يې په ما اچول، خو زه چې د فريد په ليدو کې ورک وم، هيڅ شي مې پام ځان ته نه اړاوه...

څو دقيقې وخت ووت او مور ټول کور ته دننه شوو...
بيا فريد له خپلې کورنۍ سره روغبړ وکړ، او ټولو يې تود هرکلی وکړ...
د هغه شور او خوشحالۍ په منځ کې يو لوړ غږ راپورته شو چې ټول چوپ شول...
هغه زما د خواښې غږ و، د فريد مور چې له فريد څخه يې وپوښتل: دا ښځه څوک ده؟؟

د ټولو سترګې فريد ته واوښتې، او هغه ټولو ته وويل: هر څه به درته ووايم، لږ وخت راکړئ...
د فريد په خبرو سره تازه مې لږ هوښ سر ته راغلو او د زړه ضربان مې چټک شو، او ورختا شوم ترڅو پوه شم دا ښځه څوک ده؟
تر دې چې فريد د حويلۍ په يوه څنډه کې، چې لاندې يې د ونو سيوري وه، ټول راوغوښتل چې کيني،ټول د پوښتنو ډکو ذهنونو سره، د فريد خولې ته ګورو چې څه به وايي!

يوه شيبه چوپتيا وه، بيا فريد خپلې مور ته وکتل او ويې ويل: دا ښځه زما مېرمن ده، هماغه نيايش چې ما درته ويل ورسره مې مينه درلوده، او تاسو حتی تيار نه وئ چې يو ځل يې هم وګورئ..

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فرید خبرې لا نه وې خلاصې چې مور یې په لوړ غږ له خپلې ځایه پاڅېده، او فرید یې په خپلو خبرو ملامت کړو، زه چې هېڅ مې خبرې کولو توان نه درلود، نیایش ته مې وکتل،له سره تر پښو مې وکتله او ورته مې سترګې په سترګو واچولې...
فرید له خپلې مور سره په خبرو بوخت و، ورته یې ویل چې نیایش د ده قانوني او حلاله ښځه ده،شپږ میاشتې مخکې د نیایش خاوند په جګړو کې شهید شوی و، او د خسرګنۍ کورنۍ یې یو نیم کلن ماشوم ورڅخه اخیستی او بیرته یې نه ورکاوه. له دې وروسته دوی نیایش له کوره شړلې وه، د هغې طلاګانې او د کور ټول شیان یې هم اخیستي وو...

نیایش فرید ته پناه وړې وه، ځکه چې فرید تل هغې کلي ته تله چې نیایش پکې اوسېده.فرید د نیایش د خاله سره خبرې کړې وې، ځکه نیایش مور او پلار نه درلودل او د خپلې خاله سره اوسېده. بیا دوی نکاح کړې وه او څه موده یې د یو بل ترڅنګ ژوند هم تېر کړې وو، اوس دوی دلته راغلي وه!

فرید هره کلمه په لوړ غږ ویله او خپلې مور ته یې کتل او ویل یې: ما ستاسې خبره ومنله او له هغې نجلۍ مې واده وکړ چې تاسې یې غوښتنه کړې وه، خو ونه توانېدم چې خپل لومړی مینه هېر کړم او هغه یوازې پرېږدم. ما یو ځل ستاسې په غوښتنه خپل ژوند تباه کړ، خو دا ځل هېڅوک حق نه لري چې ماته ووایي څه وکړم. ما نکاح کړې او خپله ښځه مې کور ته راوړې ده.هیڅوک د اعتراض حق نه لري. څوک چې خوشحاله نه وي، دروازه ورته خلاصه ده. لاړ دی شي پر مخه یې ښه ...

د فرید خبرې داسې وې لکه ماته یې چې ویل، او زه چې حتی د خبرې کولو توان مې نه درلود، یوازې یوې څنډې ته ناسته وم او کتل مې،د څو ساعتونو شخړو وروسته پرېکړه وشوه چې نیایش به زموږ سره په یوه حویلي کې د فرید د دوهمې ښځې په توګه ژوند کوي.د لیوره ښځو مې خپلې سترګې زما لوري ته اړولې وې، لکه چې انتظار کې وه ترڅو زه یو څه ووایم، خو ما ته خو حتی د هېچا لوري ته د کتلو توان

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم نه و پاتې. حویلي مې پرېښوده، کوټې ته لاړم، دروازه مې بنده کړه، او پښې مې سستې شوې او پر ځمکه ولوېدم.

لکه چې څه شی زما د ساه اخیستو مانع کېده او زړه مې په سینه کې ټوپ وهلو لکه چې کوټه، انځورونه، د کوټې سامانونه او بستره ټول ما ته ځېر وو. دا منل ډېر سخت او ناممکن وو.ساعتونه مې له ځان سره جګړه وکړه، و مې ژړل، ماته شوم او هر څه مې ګډوډ کړل. له څو ساعتونو جګړې وروسته مې سکون پیدا کړ او پر ګډوډه کوټه کې وغځېدم، او د چت لوري ته مې کتل.

د وخت له تېرېدو او د دروازې له ټکولو نه وم خبر، خو داسې آوازونه مې اورېدل چې ما یو چا ماته نارې وهلې: مریم، څنګه یې؟ مریم، غږ وکړه! مریم، دروازه خلاصه کړه!
زه د هغو ټولو غږونو نه په ناپامه پاتې شوم او د خپل حالت نه راوتلی نه شوم.
وروسته مې د دروازې د ماتېدو احساس وکړ او پوه شوم چې فرید زما لوري ته راغی.زه بې حاله پر ځمکه پرته وم، هغه زه پورته کړم، بیا یې ټول بدن راته وکتل چې خدای مه کړه، زخمي شوی خو نه یم؟ په اندېښمن حالت کې یې ما څخه پوښتنې کولې.

خو ما یوازې د هغه لوري ته وکتل او پوښتنه مې وکړه: فرید، زما څه شی کم وو چې تا راسره داسې وکړل؟

فرید چې خپل سر یې زما خواته ټیټ کړی و، په نامردی ځواب راکړ: ما هېڅکله له تا سره مینه نه درلوده. ما هغه څه وکړل چې زما زړه غوښتل. که ته یې ومنې، دا به زمونږ ټولو لپاره ښه وي. که یې نه منې، طلاق اخیستلی شې او خپل ژوند جوړولی شې له هغه چا سره چې تا ته واقعاً اهمیت درکوي.

ما په ژړغونې سترګو او په موسکانه شونډو ورته وکتل او ورته ومې ویل: ته وایې چې زه دې خپل ژوند جوړ کړم؟ هو، ستا لپاره خو دا اسانه ده چې خپل ژوند جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرېږي. خو زه چې تباه شوې، ټوټې ټوټې شوم او خپل مينه مې د بل چا سره وليد، زه به څه وکړم؟ فريد، تا زه وسوځولم، تباه دې کړم، حال دا چې ما ستا لپاره څه شی کم نه و کړي!

فريد وويل: مريم ځان ته راشه. زموږ ژوند له لومړي سره هېڅ ښکلا نه درلوده. نو بېځايه دې ځان مه ځوروه. ما هڅه وکړه چې ژوند جوړ کړم، هم ځان او هم تا ته، خو ونه توانېدم. زما احساس درک کړه.

فريد د تل پشان داسې جملې وويل چې د ځان دفاع يې وکړه او زه يې له ځانه لرې کړم، وروسته له خبرو څخه يې کوټه پرېښوده.زه پاتې شوم او يو نړۍ حسرت او يو دنيا غم زما په زړه کې پاتې شو.ما شپه په خپله تياره کوټه کې تېره کړه او د هېڅا خبرې مې ونه منلې.په سهار وختې مې له لوړي او خراب حالت سره کور پرېښود او د خپل پلار کور ته لاړم.هلته لاړم چې ټولو راته ګواښونه کول چې ولې مې هغه وخت طلاق وانخيست او له فريد څخه جلا نه شوم. کله چې دوی راته ويل؟

لکه چې هر ځای زما لپاره زندان شوی و. مور او پلار مې نصيحتونه کول او تل به يې ويل: دا هغه کار دی چې اوس وشو. يو سړي ته د څلورو ښځو حق شته.

خو ولې کله چې ښځه يې له هر اړخه بشپړه وي، بيا ولې بايد څلور ښځې واخلي؟ ځکه چې زموږ له واده درې کاله تېر شوي وو او د فريد په کور کې ماشوم نه و شوی.ټولو زه ملامته ګڼلم، په داسې حال کې چې له دې بې خبره وو چې فريد هېڅکله زما سره د ماشوم لرلو لپاره اړيکې نه جوړولې او نه يې غوښتل له ما څخه ماشوم ولري.

د پلار کور راته جهنم شو. څه وخت مې هلته تېر کړ، بيا مې پرېکړه وکړه چې بېرته د فريد کور ته لاړه شم.

هغه خراب وضعيت مې قبول کړو بله چاره مې نه درلود ...
د فريد خندا مې د بل چا سره وليدله، ټول دردونه مې پر ځان ومنل او بېرته خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور ته لاړم...
ټول څه ښه ول، ټولو نیایش قبوله کړې وه، حتی زما خوابښي..
د فرید او د هغه د مېرمنې کوټه زما کوټې ته نږدې وه. نیایش هم د کور د ښځو او نورو خلکو سره ډېره جوړه وه او ټول یې خوشحاله ساتل..

خو زه برعکس له ټولو لرې وم، له کوټې نه به ډېر لږ راوتلم. یوازې به مې د هغوی د خندا غږونه اورېدل او د فرید هغه مینه چې نیایش ته یې درلوده...
ورځې تېرېدې، او هره ورځ زما لپاره د خپلې کوټې دننه ژوند نور هم سختېده.
داسې راته ښکاره کېدل چې نړۍ او زمانه هیڅ ځای نه راکوي. هیڅوک زما په فکر کې نه ول، او زما د حال پوښتنه هېچا نه کوله.

یوه ورځ د مازدیګر په وخت کې د کور باغ ته لاړم. باغ چې د کور له حویلی څخه بهر و، هر ډول مېوه لرونکي ونې پکې وې؛ د انځرو ونې، مڼې، توت، د انګورو تاکونه او نور...
په باغ کې مې قدم واهه، چې د قدمونو غږ مې احساس کړ. څلورخوا مې ولیده، خو هیڅوک نه و. بېرته مې فکر خپل ځان ته راوګرځاوه، چې ناڅاپه د یوې ډېرې ګوزار مې محسوس کړ. فکر مې وکړ چې څوک به راسره شوخي کوي. د انځر د ونې لاندې لاړم چې هلته د سیوري لاندې لږ کېنم.

ناڅاپه مې د کاکا ولید غږ واورېد، هغه سړی چې د باغ ساتنه کوول، هغه په وارخطاۍ راغی او په خښمجن مخ یې راته وویل: ناوې ! ته دلته څه کوې؟ ایا نه پوهېږې چې د مازدیګر له لمانځه وروسته د کور هېڅوک دې سیمې ته نه راځي؟
په حیرت مې ورته وویل: څنګه؟ پوهه نشوم؟
کاکا ولید وویل: بچې، تاته نه دي ویل شوي چې دې خوا ته هېڅکله رانشې؟
— ویل شوي وو، خو دلیل یې نه و راته ویلي، تاسې وواياست.

کاکا ولید- بچې، دې ونې سره هغه بې نومه موجودات دي چې ډېر خطرناک دي. له مازدیګر وروسته هېڅوک دې خوا ته نه راځي، ځکه دلته ډېرو کسانو ته زیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسېدلی.

– یعني تاسو وایاست چې پیري لري؟ زه دې خبرو ته باور نه لرم، کاکا ولیده.

کاکا ولید- بچې، دا ستا د باور خبره نه ده، دا د دنیا او طبیعت قانون دی. پیریان هغه موجودات دي چې د انسانانو نه مخکې یې پر ځمکه ژوند کاوه او اوس هم شته. خو هغه موجود چې د دې ونې لاندې او د دې چقرۍ دننه ژوند کوي، د پیریانو څخه هم ډېر خطرناک دی، په پنځو ثانیو کې انسان د یوې تورې لرګې ټوټې ته بدلوي.

د کاکا ولید خبرې زما زړه ته یو څه ویره راوسته، نو دواړه له باغ څخه ووتلو. د کور هغه دروازه چې باغ ته یې لاره لرله، کاکا ولید قفل کړه چې ماشومان ناڅاپي باغ ته داخل نه شي.زه چې په خپل خیالي دنیا کې ډوبه وم او د پیرۍ خبرې راباندې چندان اثر نه کوو، د مظلومۍ په حالت کې پخلنځي ته لاړم. هلته مې د کور ښځې د نیایش سره په خبرو او خندا ولیدلې. چې کله زه پخلنځي ته داخل شوم، ټولې چوپ شوې او خبرې یې بندې کړې، لکه زه چې یو میلمنه اوسېږم.

د څو دقیقو وروسته مې حوصله ختمه شوه، له پخلنځي بهر شوم. چې بهر شوم، بېرته مې د دوی د خندا غږونه واورېدل.همدلته مې زړه کې کینه او کرکه ولوېده، او هره ورځ دا کینه ډېره کېدله. د ټولو توجه د نوي ناوې نیایش په خوا وه، او زه هېره شوې وم. هره ورځ مې زړه د غصې او دښمنۍ ډک کېده، تر دې چې یوه ورځ د نیایش د امېدوارۍ خبر مې واورېد.

دا خبر زما لپاره د قیامت په څېر و. یوازې څلور میاشتې یې په کور کې شوې وې، خو زما د مېړه ټول پام له ما څخه لرې شوی و، داسې چې زما په هېڅ فکر یې نه و. یوازې زما خواښې وه چې زما حال به یې اخیست او په فکر کې مې وه. د دې ټولو خبرو نه وروسته مې احساس وکړ چې نړۍ زما لپاره زندان شوې. نه مې د ځان سره مینه پاتې وه، نه د نورو سره. یو ورځ مې پرېکړه وکړه چې نیایش به ختمه کړم ...!

د غرمې وخت وو ټول خپل په کوټو کې وه.

د نیایش د دیګ ډوډۍ نمبر وو، یواځې ځان لګیا وه په پخلنځي کې یې ډوډۍ پخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ول، زما لاس کې یو لوي تېز چاقو وو پخلنځي خوا ته روانه شوم، هلته په رسید هغې زما خواته کوم پام ونکړو او همداسې خپل په کار لګیا وه دوه درې ځله مې کوښښ وکړو ترڅو ورباندې برېد وکړم خو و مې نشو کړې!

هرڅومره کوښښ مې چې وکړو بیا هم ونه توانیدم ما خپل لاسونه پر وینو نشو لړلې، غوښتل مې د پخلنځي څخه لاړشم او خپل کوټه کې خپل پر بدبختیانو وژاړم چې نیایش را پسې غږ کړو: مریم د الیاس خور ته ووایه ترڅو راشې دا د تناره اېرې بهر خالي کړې، سهار د تناره د ډوډۍ پخه ولو نمبر دې، نیم ساعت وروسته ماښام کېږي او د باغ دروازه بنده وي بیا دا اېرې ماښام همدلته پاته کېږي ...

د نیایش خبرۍ ته مې کوم ځواب ورنه کړ او کله چې مې غوښتل له هغه ځایه لاړ شم، یو فکر په ذهن کې راغی...
نیایش د باغ د پېښې په اړه هیڅ خبر نه وه،ځکه زما خسرګښې څخه هېڅا اجازه نه درلودل د باغ په اړه داسې کیسې وکړې چې هلته پیران او داسې شیان دی! ځکه هغوي نه غوښتل د کورنۍ غړي و وېرېږي! ما هم له همدې فرصت څخه ګټه واخیسته او نیایش مې په تند خبرو او پېغورونو دېته تیاره کړه ترڅو د تناره اېرې هغه خپله د باغ دننه هغه خالي ځاه ته ویسي!

ما ورته وویل: الیاس او د الیاس خور ستا نوکران نه دی، ولې خپله نه ځې او دا نه خالي کوې اغلې ملکې؟
هغه چې بې زبانه او عاجزه ښځه وه، زما خبرو ته یې غلی پاتې شو او وروسته یې وویل: تاسو رښتیا وایست، سمه ده، خپله به لاړه شم.

ما چې د فرښتو جامې اغوستې وې او غوښتل مې خپل غیر انساني هدف ته ورسېږم، نو هغې ته مې د مرستې وړاندیز ورکړو او ورته مې وویل چې د ایرو ډکه کاسه به د باغ تر دروازې ورسره ویسم او هغه ځاې به ورته ښکاره کړم چیرته چې ایرۍ اچول کېږې حتا ورسره وعده مې وکړه چې زه به د باغ د دروازی سره د هغې د راتلو انتظار کوم ترڅو هغه و نه وېرېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې چې زما دا خبره واورېدله چې زه به انتظار ورته کوم ترڅو ونه ډاره شي نو هغه بېحد خوشحاله شوه او فکر يې وکړ چې زه د صلحې او دوستۍ اراده لرم!

هوا تياره شوې وه، په باغ کې دننه د مرغانو غړونه او چغې پورته شوي وه، بغير زموږ د پښو او د مرغانو د غړونو بغير هېڅ آواز نه تر غوږ کېدي. ما د تيلو څراغ روښانه کړو او د نيايش شاته روانه شوم، کله چې د باغ دروازې ته ورسيدو نو هغه و درېده او زما څخه يې پوښتنه وکړل چې ايرې چيرته خالي کړې؟

ما ورته د باغ دروازه پرانيستل او اشاره مې وکړه او ورته مې وويل: چې ايرې د انځر د ونې لاندې خالي کړې ځکه ټولو دا ځای انتخاب کړی وو.
هغه چې لړې، لړ ويرېدلې وه، زما خبره يې ومنل، خو د مخکې تلو جرئت يې نکوو او په خوار نظر يې زما خوا ته راکتل چې شايد زه ورسره د دننه تلو ست وکړم! خو ماورته وويل چې زه به همدلته درته په تمه اوسېږم او ته لاړه شه باغ يودم پاک دی او هېڅ شي نشته د ويرېدلو لپاره.
زما په خبرو هغه ناچاره شوه او په سست ګامونو باغ ته ننوتل، زه د باغ دروازې ته ودرېدم، خو مخکې لاړ نه شوم. نيايش چې څومره د ونې خواته نږدې کېدله، هوا لا تياره کېدله.

ما له لرې ورته کتل هغه چې کله د انځر د ونې لاندې هغه د ځاه پشان کندې ته نږدې شوه او ايرې خالي کړل، نو ما د هغې يو زورور چيغه واورېده او د هغه چغې سره سم زه له هغه ځايه وتښتېدم ترڅو څوک ما حالته ونه ګوري.

زه خپل کوټې ته لاړم، دروازه مې بنده کړه او په ځمکه کښېناستم. د يو شيطان په څېر مې ځان حس کړ، او انساني احساس مې له لاسه ورکړ. خپل سترګې مې څو ځله وربولې او لځايه پاڅېدم يو ګيلاس اوبه مې وڅښلې او له پورته منزل څخه مې لاندې د حويلۍ وضعيت څارلو. هېڅوک هلته نه وو، او د نيايش چيغه هېچا نه وه اورېدلې، ځکه چې د شپې لخوا د کورنۍ ټول کسان به پورته منزل ته تلل او هلته به يې مجلس کاوه او د لاندې منزل بيا بلخصوص د باغ غړونه به پورته منزل ته نه تلل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه چې حویلۍ ته ځیره وم، په یوه شېبه کې مې ولیدل چې نیایش له باغ څخه را روانه ده او په لاس کې یې همغه د اېرو ډکه کاسه ده! زه حیرانه شوم، ځکه چې هغې هېڅ زیان نه وه لیدلی. نه پوهېږم ولې په شېبه کې مې د خپل شیطانی عمل څخه د پښېمانتیا احساس وکړو او لدې چې نیایش روغه رمټه وه د زړه له تل خوشحاله شوم.په بیړه د پخلنځي په لور روان شوم، غوښتل مط د هغې څخه بخښنه وغواړم خپل پدی شیطاني کار کله چې ورسېدم، و مې لیدل چې نیایش په دیګ لګیا ده او ډوډۍ تیاروي.

هر څومره چې کوښښ مې وکړو خو ومې نشو کړې بخښنه ورڅخه وغواړم اخر بغیر د کوم څه ویلو غوښتل مې له پخلنځي څخه ووځم چې پام مې دیګ ته شو. له دیګ څخه داسې دود پورته کېده، لکه چې یو څه سوځېدلي وي!؟
ما نیایش ته غږ وکړ، خو هغې ځواب را نه کړ. کله چې ورته ور نږدې شوم، و مې لیدل چې په دیګ کې وریژو کې د تناره اېرې اچولې او هغه یې خوځوله. ما له قهره غوښتل د هغې سره جنګ وکړم چې ولې داسې کار کړې خو کله چې مې د هغې څېره ولیدله...

د هغې سترګې دومره غټې شوې وی چې د سترګو له کاسې راوتې وې، د سترګو تور یې تللې وو او ټول سپینوالې وو! کله مې چې د هغې سترګې ولیدې، زما غږ په ستوني کې وچ شو، د هغې لاسونه ته مې وکتل چې تور او په اېرو پوښلې شوی وه، او هغې خپل لاسونه په ژبه لګول او سټل یې! نیایش په همغه وحشتناک نظر ما ته سترګې نیولې وه، او هېڅ خبرې یې نه کولې.

زه چې نور ونه توانېدم،د ډېر وېرې څخه بې هوشه شوم. کله مې چې سترګې خلاصې شوې، خپل کوټه کې وم او فرید مې څنګ ته ناست و. ټول د کورنۍ کسان هلته وو.ما فکر وکړ چې دا یو بد خوب و. ژر مې فرید غېږ کې ونیوه، او له ټولو مې پوښتنه وکړه چې نیایش چیرته ده؟ هغوی راته وویل چې د شپې د تناره پاک کولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت کې د هغې ښځه په غلطۍ کې وریژو ته ابرې اچول شوې وه کله چې مورې ورته لږ خبرې وکړل نو هغه خفه شوه او په ژړا خپلې کوټې ته لاړه..

ما له ویرې هېڅ ونه ویل او ټول ورځ مې په خپل کوټه کې په دعاګانو تېره کړه. نژدې د ماښام وخت و چې د فرید غږ مې د هغه له کوټې ښځه واوریده چې خپل مور ته یې چغې وهل! ځکه چې د هغه کوټه زما د کوټې څنګ ته وه نو ما یې غږ اوریده، چې هر دقه یې غږ جګ کېدو او خپل مور ته یې غږ کاوه، زه خپل د کوټې ښځه و نه وتلم، خو د هغه غږ هر لحظه لوړېدو. کله چې د هغه مور او نور د کور ښځې د هغه کوټې ته دننه شوې، زه هم مجبور شوم چې وګورم څه شوي دي؟

کله چې کوټې ته ننوتو نو ټول حیران شو! ما ولیدل چې نیایش خپل پر ځان باندي لکه مار را څرخي. خپله خیټه یې نیولې وه او په درد یې چغې وهل! ناڅاپه د فرید مور د نیایش جامو ته پام شو، داسې ښکارېده چې د نیایش له بدن څخه وینه او ابرې یوځاي راوتلې او ټولې جامې یې خیرنې شوې دي ...

ټول وېربدلي وو، او یواځې مو دوه سترګې نیایش ته نیولې وه.خواښې مې د کوټې ښځه ټول نارینه وویستل، او یواځې مورې ښځې پاتې شو، خواښې مي د نیایش خوا ته نږدې شوه د هغې سر ته کښېناسته او د لور مې، ناوې او جان او قربان پر ویلو یې غوښتل ورسره خبرې وکړې، خو نیایش یواځې پر ځان څرخېده او چغې وهلې خپل لاسونه یې خپل پر نس کېخودلي وه او خپل مخ یې خپل په تور ویښتیانو کې پټ کړې وو او یواځې د درد چغې وهل بس..

مورې ټولو د مازدیګر اذان ته پام شو، کله چې ملا اذان ورکړ نو نیایش هم آرامه شوه او سترګې یې پټې شوې، داسې ښکارېده لکه چې ویده شوې وي...
وروسته د فرید مور وویل: چې دا عادي حالت نه دی، دا داسې ښکاري چې کوم څه د دې پر بدن ناست دي.!
د کور ښځو ټولو "بسم الله" وکړل او وډارې شوې، د فرید مور په ژور نظر د نیایش نس ته کتل بیا یې ناڅاپه و ماته وویل: د نیایش د پښو لاندې ځایه لرې شه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورې ټول يو څه لرې لاړو، نيايش خپل ځان آسمان ته پورته کړ او ناڅاپه يې نس داسې غټ شو لکه د هغو ښځو چې د ماشوم زيږېدو وخت وي. د نيايش نس هم همداسې شو.

د هغې مخ سور شو، شونډې يې شنې شوې او هيڅ يې نه ويل، يوازې چغې وهلې او کله کله يې زورنه وهل، داسې لکه ماشوم چې پېدا کېدونکې وی! ور کله يې لاسونه موټې کول د درد څخه او کله يې پښې ځمکې ته ټېنګولې، داسې ښکارېده چې په ډېر عذاب کې وی.

زه لکه مړه انسان داسې شوی وم، زما حال ښه نه و د دې حالت په ليدلو. د کور ښځې بيخي وتښتېدې له کوټې څخه کله چې فريد دا صحنه وليده، ناڅاپه په ځمکه کښېناست او خپل لاس يې په خوله ونيو..
څومره چې تياره ډېره کېده، او شپې ته نږدې کېدو هغومره د نيايش عذاب زياتېده، هغې چيغې وهلې او نس به يې کله ناڅاپه غټېده او سختېده، داسې لکه ماشوم چې پکې وي، او کله به بيرته عادي حالت ته راتلو، د هغې خوله د اېرو په شان توره شوې وه.

فريد خپل اوخښې ته چې د قرآن حافظ و او دعاګانې يې کولې، راوست هغه يو ساعت د نيايش څنګ ته ناست وو او قرآن شريف او دعاګانې لوستلې، مورې ټول ناست وو چې يو ځل ناڅاپه نيايش پاڅېده او د فريد د اوخښې په خوله کې په تلوار خپل دوه ګوتې دننه کړل او چيغه يې کړه. بيا يې لوړ لوړ غږ وخندل او بيرته خپل پر ځاي ځملېده..

د فريد اوخښې خپل په دواړو لاسونو سره خپل مرۍ کلک و نيول، او خبرې يې نشواې کولی، له کوټې بهر ووت او داسې معلومېده چې حال يې خراب وی څو دقيقې وروسته مورې پوه شو چې هغه خبرې نشي کولی، سمدستي يې هغه يو کلينيک ته بوتلو چې معلومه کړي څه ورسره شوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورې ټول بيرته نيايش ځنګ ته راغلو او د هغې عذاب باسل مو کتل. هېڅ مو نشوای کولی.د نيايش چيغې دومره شديدې شوې چې هېڅوک يې ځنګ ته نشوای پاتې کېدی.مورې مجبور شو چې له کوټې ووځو او دروازه پر هغې باندې قلف کړو.

هيڅوک هغه شپه ونه توانېدو چې ويده شي. د نيايش چيغو او فريادونو ټوله حويلي نيولې وه. د هغې اواز بيخي بدل شوی و.څو ساعتونه يې چيغې وهلې، بيا يې غږ ورو ورو ختم شو. مورې ټول د بام پر سر ولاړ وو چې ناڅاپه مو د نيايش د کوټې د کړکۍ د خلاصېدو غږ واورېده! د هغې کوټه په درېيم منزل کې وه. ناڅاپه مورې ټولو وليدل چې نيايش د کړکۍ نه د ونې ښاخ ته چې تقريبا يو متر د کوټې څخه واټن درلود په يوه عجيب ډول ټوپ کړو، او بيا د هغې له لارې د ځمکې په لور روانه شوه.

په داسې حال کې چې مورې ټول تر مرګ ډارېدلې وو، ځکه کله چې نيايش د ونې په سر روانه وه، د هغې حرکت بيخي ډارونکی او غير انساني و. د فريد مور چې زړوره ښځه وه، د نيايش وروسته روانه شوه ، مورې ټول هم ورسره روان شو.په پای کې مو وليدل چې نيايش پخلنځي ته ننوته، مورې هم ورپسې ننوتلو چې ګورو نيايش تنور کې لاسونه وهي او د هغه اېرې خوري؟ کله چې مورې هغې ته ورنږدې شو، هغې يو څه اېرې په خپلو لاسونو کې ونيوله او بيا له تنور څخه لرې شوه او د باغ پخوا روانه شوه.

فريد غوښتل چې نيايش ته نږدې شي، او د هغې مخه ونيسي خو مور يې اجازه ورنه کړه او ورته يې وويل: د انجير د ونې لاندې کوم شيانو هغه رانيولې ده او پر هغې ناست دي ...

فريد چې هرڅومره هڅه وکړه ترڅو د نيايش پسې لاړشي، خو مور يې اجازه ورنکړه، د دې حالت په لېدو ټول ډېر خپه وو. د ټولو څخه زه! چې د دې ټولو کارونو سبب وم توبه مې وباسل او دعاګاني مې وکړل خو کار تر کار تېر وو! فريد په ژړا او زارۍ و، خو مور يې اجازه نه ورکول چې باغ ته لاړ شي.هغه شپه ټولو په حويلي کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېره کړه. نږدې سهار و چې نیایش په خپل عادي غږ چیغه کړه او د اېرو ډکې کندې
څخه راووتله.

فرید د هغې د مرستې لپاره منډه کړل او هغه یې د اېرو د کندې راوویستله او کور ته
یې راوړه. نیایش چیغې وهلې او ژړل یې، خو هېڅ خبرې یې نه کولې. مور هغې ته
غسل ورکړ، خو د هغې له لمنې څخه اېرې او وینه بې له کومې وقفې بهر کېده.
وروسته مو هغه په خپل ځای کې پرېښوده، خو په زخمونو او ټپونو پوښلې شوی وه
داسې لکه چا چې هغه وهلې وي!
مور هغې ته حمام ورکړو او نوي کالی مو ورباندی واغوندل، نیایش بې له دې چې
ډوډۍ وخوري یا کومه خبره وکړي په وېرې او وحشت د فرید غېږې ته یې پناه
ویوړه او ویده شوه!

زما خواښې کلي ته لاړه او هلته یو کس چې خلکو ورته شیخ ویلو او تعویذونه او
دمونه یې کول کور ته یې راوست، او نیایش یې ورته وښوده،کله چې شیخ ورته
راغی او هغې ته یې وکتل، یواځې یې په غمجن نظر د فرید مور ته وکتل او پرته له
دې چې څه ووایي، ځینې دعاګانې او تعویذ ورکړل او ولاړ. د تلو مخکې یې یوازې
وویل: دعا وکړئ خدای مهربان دی، مور بندګانو له لاسه څه نه کېږي..

مور ټول ډېر خواشیني وو، زما د یوه لېوره ښځه د ډېر وېرې له لاسه خپل د مور
کور ته ولاړه...
مور ټولو ټولع ورځ له ډېرو ستونزو او کړاوونو سره تېره کړه، کله چې د مازدیګر اذان
ته نږدې شوو، نو نیایش بیا چیغې وهل پیل کړل او ځان یې وهلو.هغه ټوله ورځ
ویده وه، هیڅ ډوډۍ یې نه وه خوړلې. کله چې مازدیګر شو، بیا یې چیغې وهل پیل
کړل،خپل ویښتان یې شکول، خپل لاسونه یې دیوالونو ته ټکول تر دې حد چې له
وینو ډک شول. نوکان یې ټول زخمي او له وینو سره لړل شوي وو. د خولې رنګ یې
تور شو او له خولې یې یو مایع راوتل چې د اېرو سره ورته وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غړې يې بدل شوی و، سترګې يې يو څه لويې شوې وې او د سترګو تور برخه يې پوره سپينه شوه. هر چا هڅه کوله چې هغه ودروي، خو دا ممکن نه وه. ښېټه يې هره شېبه لويېدله او بيا کوچني کېدله، هغې هر څوک چې ورته نږدې شوی وايې وهلو او داسې معلومېده لکه چې هغه ډېر ځواک ولري! يو غير معمولي او بېحد زيات زور يې درلود د هيچا زور وربانديې نه رسېدو..

بيا هغه له خونې ووتله او له کړکۍ څخه په يوه ونه ټوپ کړو او بيا په څلورو لاسونو او پښو په باغ کې وګرځېده. که څه هم باغ بند و، خو چې موږ ورسېدو دروازه خلاصه وه او نيايش د انځر ونې سره ناسته وه.موږ ټول په انګر کې ولاړ وو او هغې ته مو کتل. ناڅاپه له باغ څخه انګر ته ډېرې راغورځېدل پيل شول، نيايش يوازې په يوه کونج کې ولاړه وه، خو ډېرې او تيږې په ډېر زيات شمېر د انګر خوا ته راغورزيدي.

وروسته نيايش د انځر ونې سر ته وخته او يوازې د هغې د ژړا غږ مو اورېدای شو. داسې بريښېده چې ډېره زياته صدمه پرې راغلې وي. او درد لرې! د هغې ژړا ډېره پر درده او لوړ غږ لرله. غږ يې د هغې خپل نه و؛ داسې ښکارېده لکه بل څوک چې ورسره يوځای ژاړي.

تر سهاره مو سترګې پټې نه کړې. کله به انګر ته ډبرې را غورځېدلې، کله به د باغ دروازه په شدت خلاصېده او بندېدله. موږ ټول له خبرو او حرکت کولو بې وسه وو. يوازې د خواښې زړه قوي و او ټولو ته يې دلداری ورکول، فريد يوازې نيايش ته کتل او ژړل يې.. ټوله شپه مو له کړاو او غم سره تېره کړه، بيا سهار ته نېږدې شوه او نيايش د انځر ونې سره بې هوښه ولوېده.
فريد هغه راوستله، جامې مو ورته بدلې کړې، خو په سترګو يې توره حلقه چاپير شوې وه او بېحد کمزورې شوې وه هېڅ د خبرو توان يې نه درلود.

فريد پرېکړه وکړه چې هغه ملا يا داسې چا ته يوسي ترڅو ويې ژغوري، خو نيايش نه غوښتل او د تلو څخه يې انکار کاوه، هغه دومره درنه شوې وه چې د فريد او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هېڅا زور پرې نه رسېده. ترڅو پورته يې کړي.هغه ورځ مورې ټولو يوازې د نيايش لپاره دعا وکړه، په ځانګړي ډول ما. خو هېڅ ګټه يې ونه کړه...

کله چې بيا مازديګر شو، نيايش ارامه وه، چيغې يې نه وهلې، خو يوازې يې عجيب عجيب زمورې ټولو خوا ته راکتل، سترګې يې ګردۍ شوې وې او هر چا ته په عجيب ډول کتل. کله چې ماښام ته نېږدې شوو له خونې ووته. هېڅا يې مخنيوی نه شو کولای. هغې ټول وهل او هېڅا زور نه پرې رسېده.له زينو ښکته شوه، مورې هم ورپسې لاړو. هغه د پخلنځي خوا ته لاړه او په تنور کې ننوته. ځومره اېرې چې په تنور کې وه هغه يې و خوړل دومره يې وخوړل چې سترګې يې له وينو ډکې شوې او ساه يې بندېدله.فريد چې د هغې د مخنيوی لپاره ورنږدې شو هغې فريد ته داسې کلکه ضربه ورکړه چې شاوخوا يو ساعت بې هوښه پر ځمکه پروت و.

څو دقيقې وروسته چې ښه پريمانه اېرې يې وخوړلې، سر يې ښکته کړو او تنور کې څملېده، هېڅا جرئت نه کاوه چې ورنږدې شې او وګوري چې څه ورباندې وشول؟ خواښې مې د آيت الکرسي په لوستلو جرئت وکړو او هغې ته نږدې شوه! نيايش په تنور کې بې هوښه پرته وه.مورې هغه راوويسته، ډېره سپکه وه، خو لاس او پښې يې ساړه شوي وو. د هغې د لمنې څخه وينه او اېرې څڅېدل او ډېر وينه يې له لاسه ورکړې وې.

کله چې کلينيک ته مو ورسوله، متاسفانه، هغې خپل وروستی سا په هماغه تنور کې ورکړی و. ډاکټرانو وويل چې معده يې د ايرو ډکه شوې ده او د اېرو د ډېر خوړلو له امله له منځه تللې ده ...

د نيايش په مړينې زه ماته شوم او د عذاب وجدان ښکار شوم. شپه او ورځ مې په وېرې او غم کې تېرېده،د نيايش له مړينې وروسته فريد مات شو او په بشپړ ډول يو رواني انسان شو.درې مياشتې وروسته، هغه کور پرېښود او راته يې وويل چې بېرته نه راګرځم. او طلاق يې ولاړه شه خپله ژوند جوړ کړه.هر څومره چې مو هڅه وکړه هغه ته قناعت ورکړو خو ګټه يې ونکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تګ وړاندې، هغه راته د نیایش حقیقتونه بیان کړل.
هغه راته وویل: ما نیایش بې حده زیات خوښوله او هېڅکله مې نه شوای هېرولی، که څه هم د نیایش خاله هغه ماته رانکړه او پرته له دې چې له ما سره خبره وکړي، هغه یې هغه چا ته ورکړ چې په نیایش مین وو خو نیایش هم زه خوښه ولم، خو کله چې ما د کورنۍ له مجبوریت واده وکړ، نیایش زما څخه نامېده شوه او مجبور شوه چې هغه هلک سره واده وکړي چې پردي مین وو.

ما هېڅکله هغه هېرولی نه شوای، همیشه مې له لرې ورته کتل. تر دې چې مینې مې مجبور کړم داسې کار وکړم چې هېڅکله مې نه غوښتل.نیایش ماشوم درلود او ما به لیدل چې هغه خپل د خاوند او ماشوم سره خوشحاله ده. خو زما مینه به څنګه شوی وایې؟ زما محبت به څنګه شوی وایې؟ ما هغه نشواې هېرولې. یوه ورځ مې پرېکړه وکړه چې د هغې خاوند په دام کې واچوم. د خپلو څو ملګرو په مرسته مې د هغې خاوند وواژه.

بیا مې داسې کار وکړ چې د نیایش خسرګنې فکر وکړي چې هغه له ما سره خپل د خاوند له مړینې وروسته نامشروع اړیکه لري! کله چې هغوي داسې فکر وکړو نو د نیایش څخه یې د هغې ماشوم واخیست، هر څه یې ترې واخیستل او نیایش یې له کوره وویستل، دی وخت کې زه د هغې مخې ته لاړم او هغې پر ما خپل د بچ کونکي فرښتې ګمان وکړو او ماته یې پناه راوړل او ما هم د هغې د مجبوریت ګټه واخیسته او ځانته مې نکاح کړه.

ما تل وېره درلود چې نیایش له لاسه ورنکړم! ځکه ما هغه د غلطې لارې څخه تر لاسه کړې وه ما د هغې خاوند مړ کړې وو او د هغې ماشوم مې ورڅخه اخیستې وو، او ورته دروغ مې ویلې وه زه تل په همدې وېره کې وم او بالاخره هم همدا وشول.
خدای هغه له ما واخیسته، هغه هم په هغه ډول یې واخیسته چې زه یې تباه کړم د هغې په هر چغې زه مړ شوم، د هغې په هر لیونتوب زه ورژېدم،اوس زه هیڅ شی نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لرم چې له لاسه یې ورکړم، او غوارم داسې ځای ته ولاړ شم چې هیڅکله د بل انسان مخ ونه گورم. زه ډیر گناهکار یم او خدای مې هیڅکله نه بخښي.

کله چې فرید زما سره ټول حقیقتونه شریک کړل، هغه زه پرېښودلم او طلاق یې راکړ او لاړ. او حتا اجازه یې رانکړه زه ورته د خپلو غلطیو په اړه ووایم، د فرید خبرې زما په زړهٔ باندې ډیر بوج راوست. ما څنگه د هغه بیچاره انجلۍ سره دومره ظلم وکړو؟ خدایه، څرنگه مې له هغه سره دا وکړل؟ د هغې حق کې ټول نړۍ ظلم کړي وو، د هغې حق کې د هغې میني لا ظلم کړي او ما ... ما هم ورسره ظلم وکړو او مره مې کړه؟خدای دې ما وبخښي، زه د دې عذابونو سره ژوند نشم کولې.

د فرید له تگ وروسته زه پاتې شوم او هغه ټول عذابونه چې یوازیتوب او زما غلط کار لځان سره راته راوړل...

یو کال وروسته، زما خوابښي وفات شوه د هغې د مرگ وروسته زموږ کور ویجاړ شو، کورنۍ مو پر جلا کېدو پیل وکړ، هر څوک خپل لاره ونیوله او زه د پلار کور ته روانه شوم او هلته مې ژوند ته ادامه ورکړه. هغه باغ او کور چې موږ پکې ژوند کوو، اوس په یو ویرانه او ډېران بدل شو ی وو. ځینې خلکو ویل چې هلته شهید وو هغه باغ کې او خلکو د هغه په قبر مرداری کړي وه نو ځکه داسې کیدل، ځینو بیا ویل چې هلته پیریان یا بلاگانې دی خلاصه هر چا یوه خبره کول، یدی وحشت او وېرې کې پر ما اته کاله تېر شول داسې اته کال چې هره ورځ یې زما لپاره د قیامت پشان وو، هره ورځ یې وېره او بدبختۍ وه..

اته کاله وروسته، پلار مې زه یو غریب او عاجز سړي ته واده کړم،هغه یو داسې سړی و چې لومړۍ ښځه یې مړه شوې وه او اولاد یې نه درلود. ژوند مې ښه شو او هر څه مې هیر کړل. زه د اولاد څښتن شوم دوه لوڼې او یوه زوی مې پیدا شو، لوڼې مې غټې شوی یوه لور مې واده وکړ، بله یې د نامزدي دوران کې وه.زوی مې بهر ته د زده کړو لپاره ولاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه پیښې څخه ۳۰ کاله تېر شوي وه او ما بيخي لياده وتي وه، زه خوشحال وم تر دې چې یوه ورځ خبر راغلو کوم لور مې چې هرات کې واده ده او هلته ژوند کوي، عجيب غريب کارونه کوي! دشپې لخوا لکه ليونيانو پشان له کور بهر وځي!
يو مولوى ورته ويلي وه چې پر هغي پيريان ناست دى او بايد تدابير ورته ونيول شي او يو سم مولوى ته يې ويسى، خو د هغې خاوند او خواښې دا خبرى نه منل او سر يې نه ورپسي گرځه وو، زما لور تازه ماشوم زېږولې وو، ماشوم يې د ۲۰ ورځو وو يوه ورځ دوي پاځېږي او گوري چې ماشوم يې مړ دي! او د ماشوم په غاړه باندې د يو چا د لاسونو نښې دى! داسې لکه چې ماشوم يو چا خفه کړي وى او په قصد يې مړ کړې وى!

خو د لور خاوند مې ويل نه ماشوم ماښام خوا ته کله چې مور يې ورته شېدى ورکول د ځان سره څنگ کې څملولې وو او د شپې لخوا د غلطي څخه يې هغه خپل د سيني لاندي کړي ځکه مړ شوى، خو هر څه چې وو د هغه ماشوم مرگ زما لور حالت بدتره کړو، د هغې د خاوند په خبره زما لور به هره شپه پورته منزل ته تلل چيغې وهلې او ژړل به يې او بالاخره يوه شپه له کوره وتلى او ځان يې له يو لوړ ځايه لاندي غورځولى او مړه شول!

د لور د مرگ وروسته، زما په زړه کې هغه تور يادونه بيا راويښ شول کوم چې ما ۳۰ کاله مخکې تجربه کړې وه، هغه لور چې ما په مينه او محبت رالويه کړې وه مړه شوى وه، د هغې مرگ زه بيرته ۳۰ کال شاته يوړم هره شپه مې د ويرى او وحشت سره تېربده، ما صدقه ورکړل خيراتونه مې وکړل او د خداى څخه مې بخښنه وغوښتله، خو دا عذاب، او ويره او انديښنې نه يوازې زما څخه لېرې نشوې بلکه زياتې شوې.

زه يوه شپه بيغمه خوب نلرم، هر دقه په وېرې او وحشت کې يم زما يو غلطي زما ټول ژوند راخراب کړو، خداى د مظلوم حق اخلې او ظالم همداسې نه پرېږدي ما ظلم کړي وو او زه د هغه سزا تر اوسه وينم، زما ابدى ژوند خراب شو پر يوه گناه، ماته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا کوي ترڅو خداي مې ګناه راوبښي او د دې مصیبت څخه نجات راکړي ...

د رټل شوي ناول پای.

لیکوال: نامعلوم.

ژباړونکي: خواجه زی.

ملګرو دا یو نوټ به زه ولیکم هغه ملګرو ته چې زما ناولونه وایې، خپل نظر راسره شریک کړي ترڅو پوی شم کوم لیکنه مې ستاسو خوښه ده او کوم مو نده خوښه شوی؟ ستاسو حمایت ماته مثبت انرژی راکوی نو حمایت مو کړي. زما د تلګرام چینل ته راشي زه هلته ناولونه نشر کوم زما شخصي ایډی @shuhab09 دا تلګرام کی سرچ کړی زما ایډی راځي او تاسو کولې شي خپل نظر راته ووایست. زه خپل نوي ناول هم همدی چینل کي نشر کوم ان شاءالله.

د داسي نور ښایسته ناولونو د ویلو لپاره زموږ د ټلګرام چینل ته راشي دا هم زموږ د چینل لینک: https://t.me/pashtoonovels0

دا هم زما شخصی ایډی: @shuhab09

او دا هم زموږ د یوتیوب چینل لینک دلته غړیز ناولونه نشر کو..

چینل لینک: http://www.youtube.com/@PashtooNovls09

دا هم د مدیر د جمیل آدرس:shuhabkhan795@gmail.com

@shuhab09

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library